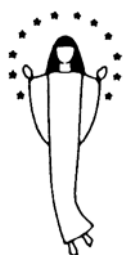

Nr 4 (188) kwiecień 2015

MIESIĘCZNIK PARAFII WNEBOWZIĘCIA
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY W KATOWICACH

Rok XVII

pielgrzym

*12 kwietnia
Niedziela Miłosierdzia Bożego*

*Dopomóż nam, Panie,
aby serca nasze były miłosierne...*

św. s. Faustyna

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

■ 12 kwietnia - II Niedziela Wielkanocna, Święto Miłosierdzia Bożego rozpoczynające Tydzień Miłosierdzia.

■ 19-25 kwietnia - VII Tydzień Biblijny. Zapraszamy na spotkania:

- 19.04. - kiermasz biblijny,
- 19.04. godz. 17 - nabożeństwo biblijne,
- 20.04. godz. 17³⁰-18 - rozważanie Słowa Bożego,
- 21.04. godz. 17³⁰-18 - rozważanie Słowa Bożego, godz. 18⁴⁵ - Krąg Biblijny,
- 22.04. godz. 17³⁰-18 - rozważanie Słowa Bożego, godz. 18³⁰ - nabożeństwo Drogi Światła,
- 23.04. godz. 18³⁰-19 - rozważanie Słowa Bożego w czasie adoracji Najśw. Sakram.,
- 24.04. godz. 17³⁰-18 - rozważanie Słowa Bożego, godz. 18³⁰ - konferencja o nawróceniu w Biblii.

■ Od piątku 1 maja zapraszamy na nabożeństwa majowe: w tygodniu o godz. 17³⁰, w niedzielę o 17⁰⁰.

■ 5 maja godz. 18⁴⁵ - Bachowski koncert organowy.

Terminy I Komunii św.:
klasy II - 10 maja o godz. 11
Wczesna Komunia św.
17 maja o godz. 11

CHRYZTY

07.03.2015 Katarzyna Kośla
08.03.2015 Michał Matuszewski
08.03.2015 Jerzy Wojcieszek

ZMARLI

Hanna Golinowska, l. 81, ul. Graniczna
Hildegarda Rela, l. 89, ul. Graniczna
Marianna Kaulich, l. 95, ul. Graniczna
Maria Szpiech, l. 77, ul. Krasińskiego
Alojzy Indyk, l. 79, ul. Graniczna
Mieczysława Wędłocha, l. 80, ul. Sikorskiego
Barbara Kalinowska, l. 68, ul. Sikorskiego

DUSZPASTERSTWO

MSZE ŚW. W NASZYM KOŚCIELE:

■ W NIEDZIELE:

o godz. 8, 9³⁰, 11, 12³⁰, 16 i 19
14³⁰ dla podopiecznych Sióstr
Misjonarek Miłości

Sakrament Chrztu św. i tzw. roczki (I rocznica Chrztu św.) - w drugą niedzielę miesiąca na Mszy św. o 12.30

■ W TYGODNIU:

o godz. 6³⁰ (z wyj. sobót), 8 i 18
- w I piątek mies. o godz. 8 dla seniorów,
- Msza św. szkolna w czwartki o 18.00

Odwiedziny chorych i starszych parafian zwykle w II sobotę miesiąca.

NABOŻEŃSTWA W CIĄGU ROKU KOŚCIELNEGO:

■ Nieszpory niedzielne i świąteczne o godz. 17⁰⁰.

■ Nowenna do MB Nieustającej Pomocy w środy po wieczornej Mszy św.

■ Godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu w czwartki po wieczornej Mszy św. i w soboty od godz. 17 do 18.

■ Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w I piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 8.

■ Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w każdy piątek o godz. 15.

■ KANCELARIA PARAFIALNA

(wejście od ul. Granicznej) czynna:
- poniedziałki, środy i piątki: 8³⁰ - 11³⁰,
- wtorki i czwartki: 14³⁰ - 17³⁰.

■ KATOLICKI TELEFON ZAUFANIA 253-05-00 CZYNNY CAŁĄ DOBĘ. Porad udzielają: prawnik, lekarz, pedagog, psycholog i ksiądz.

■ DYŻUR Zespołu Charytatywnego w środy od 17.30 do 18.30 w kancelarii parafialnej.

■ PORADNIA ŻYCIA RODZINNEGO w drugą i czwartą środę miesiąca w godz. 19⁰⁰ - 21⁰⁰ (w salce na I piętrze). Spotkanie po wcześniejszym telefonicznym ustaleniu terminu: tel. 503 136 648.

www.graniczna.katowice.pl

facebook.com/WNMP.Katowice

poczta@graniczna.katowice.pl

TERMINARZ SPOTKAŃ

ŻYWY RÓŻANIEC

w I sobotę mies. Msza św. o godz. 8.00, po niej 1 cz. Różańca św.

■ ■ ■
DZIECI MARYI

w soboty o godz. 10.30

■ ■ ■
LEGION MARYI

w środy o godz. 16.30

■ ■ ■
KRĄG BIBLIJNY

w poniedziałki o 18.45

■ ■ ■
ZESPÓŁ CHARYTATYWNY

spotkania po ogłoszeniu
■ ■ ■
Grupa młodzieżowa
w piątki po Mszy św. wieczornej

■ ■ ■
ODNOWA W DUCHU ŚW.

w środy o 19.00 (w DA pod wieżą)

■ ■ ■
MINISTRANCI

w soboty o godz. 9.00

■ ■ ■
CHÓR PARAFIALNY

w czwartki o godz. 18.30

■ ■ ■
ZWIĄZEK GÓRNOŚLĄSKI
Koło Katowice-Śródmieście
III czwartek mies., o godz. 18.00■ ■ ■
KOŚCIÓŁ DOMOWY

w jedną z sobót miesiąca
■ ■ ■
APOSTOLSTWO DOBREJ ŚMIERCI

spotkania i wyjazdy po ogłoszeniu

■ ■ ■
RUCH FOCOLARE - MŁODZIEŻ

w czwartki po Mszy św. wieczornej

*Spotkania odbywają się w salkach
na I piętrze domu katechetycznego*

MIESIĘCZNIK PARAFIALNY

Redaguje Zespół: Ks. Zbigniew Kocoń,
Wanda Niedziela, Beata Urban, ks. Rafał Kaca,
ks. Marcin Szkatuła

Wydaje Parafia Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny w Katowicach
ul. Graniczna 26, 40-018 Katowice
tel. (32) 255 48 72

e-mail: pielgrzymwnmp@interia.pl

Konto: BSK S. A. VII O/Katowice
nr 68 1050 1214 1000 0007 0030 4934

Druk: Kaga-Druk, Katowice,
tel. (32) 255-34-18, 209-05-48

Słowo Proboszcza

Kwiecień wprowadził wszystkich wierzących w przeżywanie największych tajemnic naszej wiary. Święta Paschalne są prawdziwą kulminacją całego roku liturgicznego i czasem szczególnego świętowania. Z tej okazji wszyscy jesteśmy jakby bliżej wielkiej tajemnicy Boga, a także staramy się być razem, w gronie rodziny czy wspólnoty parafialnej. W tym czasie też bardziej wypełniają się świątynie, co wyraża naszą tęsknotę za pełnią życia, którą obiecuje nam jedynie Zmartwychwstały Pan, a której zadatkiem jest Eucharystia. Komunia z Chrystusem w tym wielkanocnym czasie jest dla nas bardzo ważna, bo wyraża gotowość przyjęcia łaski odkupienia i jest zarazem publicznym wyznaniem wiary w zmartwychwstanie.

Naszą codzienność wypełnia wiele trosk. Wciąż ktoś obiecuje lepsze czasy, a my dostrzegamy nowe trudności, a ostatnio martwimy się także o pokój. Zmartwychwstanie Pańskie jest podstawą każdej ludzkiej nadziei i w perspektywie życia wiecznego nabierają sensu wszystkie nasze doświadczenia, codzienna wierność chrześcijańskiemu powołaniu, modlitwa i przeżywane cierpienia. Tak bardzo chciałbym wszystkim życzyć, by wiara, której fundamentem jest zmartwychwstanie Chrystusa przenikała wszystkie blaski i cienie codzienności. Życzę, by nie zabrakło nikomu nadziei, bo bez niej tak naprawdę życie jest bardzo trudne.

W okresie paschalnym szczególnie ważna jest dla nas II Niedziela Wielkanocna, która jest również Świętem Miłosierdzia Bożego. Właśnie minęła 10 już rocznica śmierci Papieża św.

Jana Pawła II. To właśnie on zainicjował w Kościele to święto, które objawia nam tajemnicę miłości Jezusa Miłosiernego i jest czasem szczególnej łaski, o którą możemy prosić dla nas i świata całego. Czynimy to zawsze odmawiając Koronkę do Bożego Miłosierdzia – zwłaszcza w naszej świątyni w każdy piątek o godz. 15.00.

Okres wielkanocny to czas duchowej radości i szczerzej modlitwy. Aby przeżywać ją pełniej, pragniemy również w tym roku uczestniczyć w Paschalnej Szkole Modlitwy. Już dzisiaj zapraszam na konferencje o modlitwie połączone ze wspólną modlitwą w kolejne poniedziałki czasu wielkanocnego. Pierwszy raz spotkamy się 13 kwietnia - w poniedziałek po II niedzieli wielkanocnej, czyli po Święcie Miłosierdzia Bożego. Szkoła Modlitwy rozpoczynać się będzie zawsze Mszą św. o godz. 18.00, po której konferencje poprowadzą zaproszeni goście. Wśród nich będą ojcowie dominikanie, oblaci, kapucyni oraz franciszkanie. Będą dzielić się z nami swoim doświadczeniem modlitwy i mamy nadzieję, że pozwolą nam zaosztować tradycję modlitwy wielkich zakonów i zgromadzeń naszego Kościoła. Pierwsze spotkanie poprowadzi ks. Wojciech Bartoszek – teolog duchowości. Ostatnie - w poniedziałek po Zesłaniu Ducha Świętego – będzie naszym wspólnym dziękczynieniem, razem z Maryją, Matką Kościoła.

Na koniec chciałbym wyrazić wdzięczność za dar modlitwy za wspólnotę parafialną i za duszpasterzy. Dziękuję za wszystkie ofiary materialne, za wszystkie dzieła Caritas realizowane w okresie Wielkiego Postu. Bóg zapłać też wszystkim, którzy przyczynili się do przygotowania naszej świątyni na Triduum Paschalne i cały świąteczny czas.

ks. Zbigniew Kocoń

Od 13 IV do 25 V

Godz. 18.00 - Msza św.
Konferencja
Wspólna modlitwa

Pierwsze spotkanie
13 kwietnia

poprowadzi
ks. dr Wojciech Bartoszek

Msze św. rodzinne i w intencji rodzin

„Rodzina Bogiem silna staje się siłą człowieka i całego narodu”

św. Jan Paweł II

Kierując się tymi słowami chcemy stawać się coraz silniejsi w Bogu, a fundamentem i podstawą tej siły niech będzie Rodzina. Tylko rodzina oparta na Bogu, wzajemnej miłości i szacunku do siebie może stawać się coraz silniejsza i niepokonana, bo „Miłość wszystko zwycięży”.

W każdy ostatni piątek miesiąca będziemy się modlić rodzinnie i za nasze rodziny.

**Zaczynamy Mszę św. o 18.00,
po niej krótka rodzinna adoracja
Najświętszego Sakramentu.
Zapraszamy!**

... nikt nie powiedział, że droga do świętości jest łatwa, ale na pewno łatwiej jest wędrować razem.

Kinga Kiercz

■ **6 marca** - nabożeństwo drogi krzyżowej prowadziło nasze Parafialne Centrum Światowych Dni Młodzieży. Modliliśmy się szczególnie za rodziny, które chcą przyjąć młodych świata do swoich domów.

■ **6 marca** – odbyło się kolejne spotkanie formacyjne kandydatów do sakramentu bierzmowania, tym razem tematyka była biblijna: Jestem Biblijczykiem.

■ **7 marca** – nasz kleryk Paweł Olszewski przyjął święcenia diakonatu w kościele Świętych Apostołów Piotra i Pawła, a w niedzielę **8 marca** wygłosił do nas pierwszą homilię na niedzielnych Mszach św.

AK

■ **8 marca** – dzieci przygotowujące się do pierwszej spowiedzi i Komunii św. uczestniczyły w kolejnym skrutynium i otrzymały Słowo Boże.

JK

■ **9 marca** – rekolekcje wielkopostne prowadzone przez ks. Marcina przeżywali uczniowie Gimnazjum nr 4.

■ **13 marca** – nabożeństwo drogi krzyżowej poprowadzili kandydaci do sakramentu bierzmowania. Podczas rozważań szczególnie modliliśmy się za młodzież naszej parafii. Następnie kandydaci oglądali film: The Human Experience - o ludzkich doświadczeniach.

JK

■ **14 marca** – odbył się wielkopostny dzień skupienia Apostolstwa Dobrej Śmierci. W programie były: wspólne modlitwy, Eucharystia i adoracja Najświętszego Sakramentu. Dzień skupienia poprowadził ks. Marcin.

■ **15 marca** – kandydaci do sakramentu bierzmowania przyjęli Słowo Boże - otrzymali książeczki z Ewangelią wg św. Łukasza.

■ **16 marca** – kolejny Wieczór Modlitwy. W związku z przeżywanym okresem pokutnym Wielkiego Postu miał charakter przebiegalny za nasze grzechy.

■ **22 marca** – dzieci przygotowujące się do pierwszej spowiedzi św. i Komunii św. otrzymały krzyże, które będą im towarzyszyły podczas uroczystości komunijnej.

JK

JK

opr. ks. Rafał Kaca, WNiBU

Autorzy zdjęć: Julia Karkowska, Andrzej Klukowski

PODARUJMY 1% PODATKU

ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO

Na przykład prowadzone przez nasze siostry Stowarzyszenie „PO MOC” dla Kobiet i Dzieci im. Marii Niepokalanej KRS: 0000055205

Caritas Archidiecezji Katowickiej KRS: 0000221725

Stowarzyszenie „HOSPICIUM” w Katowicach KRS: 0000071161

Aktualny pełny wykaz organizacji pożytku publicznego uprawnionych do otrzymania 1% podatku dochodowego od osób fizycznych na stronie www.pozytek.gov.pl

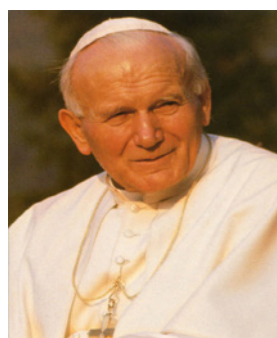
Misterium Krzyża

29 marca młodzież naszej parafii przygotowała i wystawiła Misterium Krzyża. Piękno oszczędnej, ale jakże wymownej dekoracji wydobyło światło świec i reflektor, oświetlający na schodach prezbiterium krzyż z ciekawie udrapowaną białą wstęgą. Wykorzystano teksty ewangeliczne i poetyckie, m.in. wiersz Adama Asnyka „Pod stopy krzyża”. Nastrój potęgowało tło muzyczne wykorzystujące fragmenty muzyki Alberto Iglesiasa z filmu „Exodus: Bogowie i królowie”. Dobrym pomysłem było również włączenie wszystkich obecnych w śpiew pieśni pasyjnych, co sprawiło, że byliśmy nie tylko widzami, ale i uczestnikami tego misterium. Przygotowywane przez młodzież naszej parafii nabożeństwa i misteria stały się już tradycją. Dziękujemy wykonawcom i ks. Rafałowi, szkoda tylko, że tym razem zabrakło dokumentacji fotograficznej.

22 marca

**w wieku 76 lat zmarł
ks. Franciszek Rajca,**

jeden z pierwszych wikariuszy naszej parafii w latach 1962-65, do której przybył jako neoprezbiter. W kapłaństwie przeżył 52 lata, był kanonikiem honorowym, pełnił m.in. funkcję notariusza, a z czasem archiwariusza kurii diecezjalnej, był także zastępcą gospodarza I Synodu Diecezji Katowickiej, od 1987 r. zastępcą dyrektora Drukarni Archidiecezjalnej, od 2003 r. na emeryturze. Spoczął na cmentarzu w rodzinnym Chudowie.

2 kwietnia 10 rocznica śmierci św. Jana Pawła II

Ta okrągła rocznica odejścia Wielkiego Polaka w tym roku miała miejsce w Wielki Czwartek. Z jednej strony była mniej wyrazista w obliczu obchodzonego Triduum

Paschalnego, ale na jakże wymowny przypadła dzień - pamiątkę ustanowienia sakramentu kapłaństwa i Eucharystii, o którym św. Jan Paweł II tak często się wypowiadał:

Co znaczy być kapłanem? Według św. Pawła kapłan jest przede wszystkim szafarzem Bożych tajemnic (...). Szafarz nie jest właścicielem. Jest tym, któremu właściciel powierza swoje dobra, ażeby nimi zarządzał w sposób sprawiedliwy i odpowiedzialny. Tak właśnie kapłan otrzymuje od Chrystusa dobra zbawienia, ażeby je we właściwy sposób rozdzielał ludziom, do których jest posłany. Chodzi o dobra wiary. I dlatego też kapłan jest człowiekiem słowa Bożego, człowiekiem sakramentu, człowiekiem „tajemnicy wiary”. (...)

Powołanie kapłańskie jest misterium. Jest ono tajemnicą „szczególnej wymiany” - *admirabile commercium* - pomiędzy Bogiem a człowiekiem. Człowiek oddaje Chrystusowi swoje człowieczeństwo, by mógł się On nim posłużyć jako narzędziem zbawienia. Chrystus zaś przyjmując ten dar, czyni owego człowieka jakby swoim alter ego. Jeśli się nie wnuknie w tajemnicę tej „wymiany”, nie można zrozumieć, jak to się dzieje, że młody człowiek słysząc słowa: „Pójdź za mną!”, wyrzeka się wszystkiego dla Chrystusa w przekonaniu, że na tej drodze jego ludzka osobowość osiągnie całą swoją pełnię. (...)

Kapłaństwo jest do samych korzeni kapłaństwem Chrystusa. To On składa w ofierze Bogu siebie samego, swoje Ciało i Krew, a tą własną Ofiarą dokonuje usprawiedliwienia

w oczach Ojca całej ludzkości, a pośrednio całego stworzenia. Kapłan sprawując codziennie Eucharystię, zstępuje do głębi tego misterium. Dlatego sprawowanie Eucharystii powinno być dla niego najważniejszym i świętym wydarzeniem dnia i centrum całego życia.

W czasie Mszy świętej po przeistoczeniu kapłan wypowiada słowa: *Mysterium fidei*, „Oto wielka tajemnica wiary”. Słowa te odnoszą się oczywiście do Eucharystii, ale w jakiś sposób odnoszą się również do kapłaństwa. Nie ma bowiem Eucharystii bez kapłaństwa, podobnie jak nie istnieje kapłaństwo bez Eucharystii. Nie tylko kapłaństwo służebne jest z Eucharystią ściśle powiązane; również i kapłaństwo powszechne wszystkich ochrzczonych zakorzenia się w tym samym misterium. (...)

Kapłan, jako szafarz „Bożych tajemnic”, służy zarazem kapłaństwu wspólnemu wiernych. To on, głosząc słowo i sprawując sakramenty, zwłaszcza Eucharystię, uświadamia całemu Ludowi Bożemu jego uczestnictwo w kapłaństwie Chrystusa, a zarazem pobudza go do aktualizacji tego uczestnictwa. Kiedy po przeistoczeniu padają słowa: *Mysterium fidei*, wszyscy wezwani są do uświadomienia sobie jakiejś szczególnej kondensacji egzystencjalnej tego, czym jest misterium Chrystusa, Eucharystii i kapłaństwa. (...)

W momencie przyjęcia święceń cała ta motywacja jest już obecna, ale trzeba ją wewnętrznie odnawiać i pogłębiać na przestrzeni całego życia. Tylko w ten sposób kapłan może coraz głębiej uświadamiać sobie wielkie bogactwo, które zostało mu powierzone. Po pięćdziesięciu latach kapłaństwa mogę powiedzieć, że z dnia na dzień coraz pełniej odkrywa się w owym *Mysterium fidei* sens własnego kapłaństwa: miarę daru, który ono stanowi, oraz miarę odpowiedzi, której ten dar oczekuje. Dar jest zawsze większy! I dobrze, że tak jest. Dobrze, że człowiek nigdy nie może powiedzieć, że już w pełni odpowiedział na dar. Ten dar jest mu wciąż zadany! Mieć świadomość tego, to znaczy żyć w pełni swoim kapłaństwem.

Cytowane fragmenty pochodzą z książki Jana Pawła II pt. „Dar i Tajemnica. W pięćdziesiątą rocznicę moich święceń kapłańskich”, Kraków 2005

Święcenia diakonatu to pierwszy stopień święceń kapłańskich, podczas których diakon ślubuje celibat oraz cześć i posłuszeństwo biskupowi. Ponadto jest zobowiązany do codziennej modlitwy brewiarzowej, znakiem czego były wręczone brewiarze.

Mamy diakona!

W sobotę 7 marca w kościele Św. Apostołów Piotra i Pawła w Katowicach z rąk ks. abpa Wiktora Skworca 17 alumnów WSSD przyjęło święcenia diakonatu. Wśród nich zaszczytu tego dostąpił **nasz parafianin Paweł Olszewski**.

Alumni w pokornej modlitwie przed przyjęciem święceń.

W czasie ceremonii diakoni otrzymują swój strój liturgiczny, którym jest alba, zakładana na skos stuła i wierzchnia szata zwana dalmatyką. Szaty liturgiczne nałożył nowemu diakonowi nasz ks. Proboszcz.

Po uroczystości przyszedł czas na serdeczne życzenia.

Warto wspomnieć, że rocznik seminaryjny naszego diakona Pawła jako wzór do naśladowania wybrał sługę Bożego Stefana kardynała Wyszyńskiego.

Diakon Paweł może od tej pory m.in. podczas liturgii asystować biskupowi lub kapłanowi, czytać Ewangelię, głosić homilie, udzielać sakramentu chrztu św., prowadzić pogrzeby i włączać się w pracę różnych grup parafialnych.

Już następnego dnia, w niedzielę 8 marca głosił homilie, a podczas Eucharystii o godz. 12.30 udzielił sakramentu chrztu św.

fot. Andrzej Klukowski

fot. Julia Karkowska

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

na kwiecień

OGÓLNA: Aby ludzie nauczyli się szanować świat stworzony i strzec go jako dar Boży.

MISYJNA: Aby prześladowani chrześcijanie odczuwali pocieszającą obecność zmartwychwstałego Pana i solidarność całego Kościoła.

na maj

OGÓLNA: Abyśmy, odrzucając kulturę obojętności, mogli zajmować się cierpieniami bliźniego, a szczególnie chorych i ubogich.

MISYJNA: Aby wstawiennictwo Maryi pomagało chrześcijanom żyjącym w zsekularyzowanych środowiskach z gotowością głosić Jezusa.

Punkt Charytatywny „Św. Brat Albert”

ul. Sikorskiego 24
wejście od pomnika

Godziny otwarcia:

- wtorek 16 - 18
- środa 10 - 12
- czwartek 16.30 - 17.30

Oferujemy: odzież, pościel, franki, sprzęt domowy, sportowy, zabawki

*Zapraszamy potrzebujących
i ofiarodawców*

Prosimy nie zostawiać przyniesionych rzeczy przed sklepikiem, gdy jest zamknięty, gdyż są zabierane i rozrzucone, a ostatecznie wyrzucane do śmietnika. Szkoda, by podarowane rzeczy były niszczone i nie trafiły do osób, które mogą z nich skorzystać.

Dziś o Magdali, z której pochodziła uczennica Zmartwychwstałego...

Jedną z bohaterek Ewangelii, której obecność u boku Jezusa zmartwychwstałego Kościół szczególnie podkreśla w Okresie Wielkanocnym jest Maria Magdalena. To jej jako pierwszej według Ewangelii św. Jana ukazał się Chrystus Pan w niedzielny poranek. Wprawdzie Maria Magdalena w pierwszej chwili pomyliła Go z ogrodnikiem, ale po rozpoznaniu Zmartwychwstałego została posłana do Jego uczniów z radosną, paschalną wieścią. Czy wiemy o niej coś więcej? Wielu uważa Magdalenę za nawróconą grzesnicę, która obmyła stopy Jezusa swoimi łzami. Jednak ta przesłanka w opinii części egzegetów jest nieprawdziwa, gdyż z Ewangelii nie wynika, że Maria z Magdali i nawrócona grzesznica to jedna i ta sama osoba. Poniższy tekst to krótkie spojrzenie na miejsce pochodzenia Marii - Magdali w Galilei. Zapraszam do podróży w tę część Ziemi Świętej.

Wielu egzegetów (choćby Joachim Gnilka) uważa Magdalię za miejsce pochodzenia Marii. Jest ona bowiem w Ewangelii jedyną kobietą z grona podążających za Jezusem, przy której podaje się miejsce pochodzenia. Podawano taką informację jedynie przy osobach, które nie mieszkały w miejscu swego urodzenia. Skoro zatem Maria opuściła rodzinne strony i poszła za Panem, Ewangelisci dodali do jej imienia nazwę miejscowości, by zachować zasadę. Podobne biblijne przykłady tej tradycji to: Jezus z Nazaretu, Józef z Arymatei, Paweł z Tarsu, Piłat z Pontu, w tradycji częściej zwany Poncjuszem Piłatem - żaden z nich nie mieszkał tam, gdzie się urodził czy wychował.

Dosłowne tłumaczenie nazwy Magdala to wieża, prawdopodobnie jej pełna nazwa brzmiała Migdal 'El - wieża Boża, ale w użyciu były też inne nazwy: Tarychea, Migdal oraz dwie, które były zapewne identyczne z Magdalią - Dalmanuta i Magadan. Określenie Tarychea - ryba słona, Magdala otrzymała od Greków, ponieważ słynęła z wyrobu solonych i marynowanych ryb złowionych we wschodniej części jeziora Genezaret. Konserwacja ryb w soli była konieczna ze względu na wysokie temperatury panujące w tej strefie klimatycznej i daleką drogę ich transportu na święta do Jerozolimy czy poza region. Mniej popularnymi nazwami, jakie można odnaleźć w źródłach są: Migdal Sabba'ayya, Magdela de Sabba'ayya lub Migdal Sabba'ayya. Nazwy te tłumaczy się jako wieżę farbiarzy, gdyż w mieście było też dobrze rozwinięte farbiarstwo tkanin.

Magdala była położona przy drodze zwanej Via Maris, biegnącej nad brzegiem Jeziora Genezaret, na południowy zachód od Kafarnaum, ok. 4 mil (6 km) od Tyberiady, u wylotu Doliny Gołębiej. O lokalizacji tej miejscowości dowiadujemy się już z kart Nowego Testamentu, lecz są to tylko ogólne informacje o miejscu przebywania Jezusa z uczniami, a ponadto nie jest tam bezpośrednio podana nazwa Magdali tylko występują nazwy Dalmanuta i Magadan (por. Mt 15,39; Mk 8,10). Dokładniejszych informacji na temat położenia tej miejscowości udziela nam żydowski Talmud, w którym aż siedem razy jest mowa o miejscowości Migdal, odpowiadającej dzisiejszej nazwie Megdel. Natomiast żydowski poeta Eleazar Qalir (+640) w swoich utworach mówi o miejscowości Migdal Nunayya, co się tłumaczy wieża ryb, która była oddalona o jedną milę

perską od Tyberiady (czyli ok. 5,5 km). Bardzo możliwe, że właśnie położenie nad Jeziorem Galilejskim przyczyniło się do podniesienia rangi Magdali, jako znaczącego centrum rybołówstwa w Palestynie za czasów Chrystusa. Słynny historyk żydowski Józef Flawiusz (+94) podaje, że w Tarychei (grecka nazwa Magdali) zatrudnionych było również wielu rzemieślników budujących łodzie rybackie. Atrakcją w mieście był tor wyścigów konnych, co może świadczyć o wpływach helleńskich w tym regionie i przynajmniej podstawowej znajomości języka greckiego przez Galilejczyków.

Liczbę mieszkańców Magdali szacuje się na około cztery tysiące. Miasto było zatem niemałe, a dodatkowo najważniejsze w okolicy, o znaczeniu większym nawet niż Tyberiada. Ośrodek stracił swoją pozycję wtedy, gdy Herod Antypas przeniósł swą stolicę do Tyberiady w 17 roku po Chrystusie. Gdy wybuchła pierwsza wojna żydowska (66-73 po Chr.), Magdala od strony jeziora została otoczona murem, by uchronić miasto przed ewentualnymi atakami z tamtej strony. Dowodzący flotyllą 230 lub 330 łodzi rybackich Józef Flawiusz przy ich pomocy podstępem opanował bunt w Tyberiady. Mimo obwarowania murem w 67 roku miasto zostało zdobyte przez X Legion Rzymski pod wodzą Tytusa. O późniejszych dziejach Magdali można znaleźć już niewiele wzmianek. Jednak imiona pochodzących stamtąd znawców Talmudu - Yishaga Magdaleńczyka i Yodana Magdaleńczyka mogą świadczyć o tym, że w pierwszych wiekach ery chrześcijańskiej miasto było jeszcze zamieszkane. Ale już świadectwo pielgrzyma

chrześcijańskiego - niejakiego Teodozjusza (żyjącego w VI w.) mówi o Magdali, po której pozostał tylko kościół zamieniony na stajnię i ruiny wieży nad brzegiem jeziora. W leksykonie biblijnym można natomiast znaleźć informację o św. Helenie - matce cesarza Konstantyna, która odnalazła w Magdali dom Marii i wybudowała w tym miejscu kościół.

Na początku XX wieku część miejscowości została zalana wodą, która przelała się przez zaporę. W latach sześćdziesiątych minionego wieku amerykańska ekspedycja odkryła w Magdali starożytną przystań o długości 100 metrów i szerokości 10 metrów. Prowadzone tam prace wykopaliskowe przyniosły wspaniałe efekty: odkryto ruiny domów, urządzenia wodociągowe i mozaikę z I w. po Chrystusie, na której przedstawiona została łódź dla czterech wioślarzy i sternika. Lecz bodaj najważniejszego odkrycia dokonano w 1986 r. Wtedy to Yuval Lufan i jego brat Mosze, przy bardzo niskim poziomie wód Jeziora Galilejskiego, odkryli łódź wrytą głęboko w przybrzeżny szlam. Łódź ta mogła powstać między II w. przed Chrystusem a końcem czasów rzymskich. Dokładniejsze badania szlamu wokół łodzi i znalezione w nim przedmioty - garnki i lampa oliwna datowane na okres pomiędzy 50 a 150 rokiem pozwoliły wysnuć wniosek, że łódź może pochodzić z początków ery chrześcijańskiej. Może jest to łódź, którą kiedyś Chrystus z uczniami wypłynął na głębię jeziora...? W Polsce kopia tej łodzi wykonana przez pomorskich sztukników znajduje się w ośrodku młodzieżowym nad Jeziorem Lednickim.

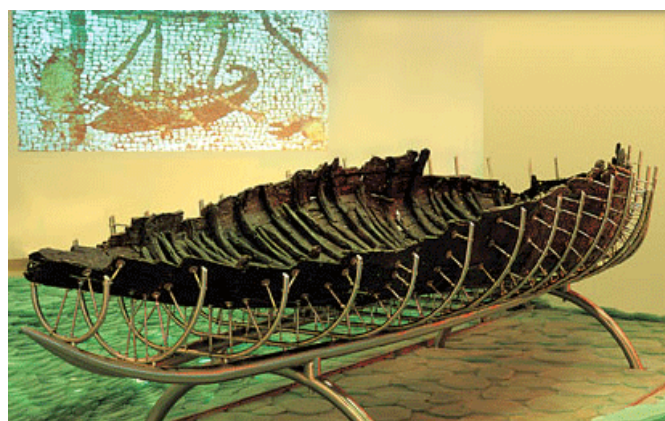
Dzisiejszy wygląd Magdali, noszącej nazwę el-Me-dzel, to resztki antycznych, rzymskich budowli - muru i dwóch wież. Po osadzie zaś, która była na nowo założona przez fellahów lub wieśniaków egipskich nie pozostało nic, znikła zupełnie podczas wojny izraelsko-arabskiej w 1948 roku.

W artykule wykorzystałem fragmenty mojej pracy magisterskiej: Zmartwychwstały i Maria Magdalena. Z analizy i historii oddziaływania perykopy J 20, 11-18. Katowice 2000

ks. mSZ

Wykopaliska w Magdali z lotu ptaka - synagoga

Fragment łodzi znaleziony w mule Jeziora Galilejskiego

O rekolekcjach Szkoły Podstawowej nr 12 wspominaliśmy już w poprzednim numerze, ale dotarły do nas dwa zdjęcia przedstawiające prace dzieci podsumowujące rekolekcje. W wersji papierowej możemy pokazać niestety obrazy czarno-białe, warto więc będzie zajrzeć do kolorowej wersji internetowej naszej gazetki.

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego

fot. Tymoteusz Kierz

25 marca, w uroczystość Zwiastowania NMP Kościół obchodził Dzień Świętości Życia. Podobnie jak w roku ubiegłym osoby chętne mogły włączyć się w Duchową Adopcję Dziecka Poczętego. W naszej wspólnocie parafialnej było to 49 osób, które po Mszy św. o godz. 18 złożyły przyrzeczenie modlitwy przez 9 miesięcy w intencji poczętych dzieci, których życie jest zagrożone (tekst codziennej modlitwy obok).

Panie Jezu za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością oraz za wstawiennictwem świętego Józefa, „Człowieka Zawierzenia”, który opiekował się Tobą po urodzeniu, proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady i które duchowo adoptowałem. Proszę, daj rodzicom tego dziecka miłość i odwagę, aby zachowali je przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen

22 kwietnia - Dzień Ziemi

Rdz 1,26: (...) rzekł Bóg: „Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!”

Jeśli wyżej cytowane wiersze z Księgi Rodzaju traktuje się w oderwaniu, można je rzeczywiście rozumieć jako wezwanie do despotyzmu i eksploatacji przyrody. Tekst ten trzeba jednak widzieć w świetle starszej tradycji. Zawarty w niej opis stworzenia akcentuje opiekuńczą rolę człowieka względem ziemi: *Pan Bóg wziął zatem człowieka i umieścił go w ogrodzie Eden, aby uprawiał go i doglądał.* (Rdz 2,15)

Tekst ten wskazuje bardziej na ochronę niż na eksploatację. Człowiek nie występuje tu jako król i pan stworzenia, lecz raczej jako gospodarz lub ogrodnik Boga. Ludzka odpowiedzialność względem natury realizuje się więc przez odpowiedzialne używanie przyrody, gdzie świat traktowany jest raczej jako partner, a wzajemny stosunek człowieka i środowiska nacechowany jest postawą służebną.

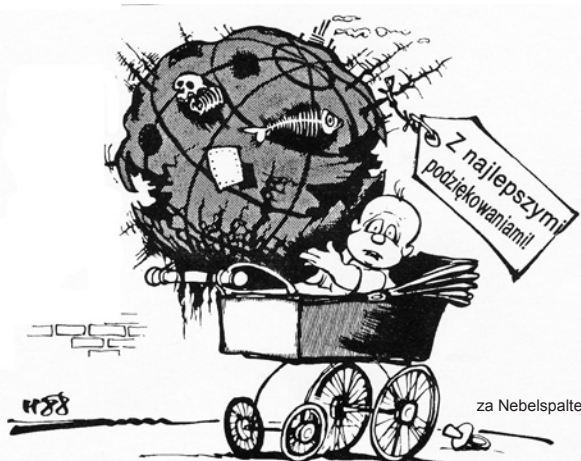
Obowiązek szacunku wobec środowiska nie jest obcy chrześcijaństwu, a jego fundamentem jest przykazanie miłości. Miłość Boga zakłada szacunek wobec dzieła, które jest przedmiotem Jego miłości i które uczestniczy we właściwym sobie stopniu w Jego dobroci. Z drugiej strony miłość bliźniego pociąga za sobą obowiązek szanowania i ceniienia środowiska naturalnego. **Od niego bowiem zależy egzystencja zarówno obecnych, jak i przyszłych pokoleń.**

Kształtowanie właściwych postaw wobec zastanego świata musi rozpocząć się od wychowania i uświadomienia sumienia na wartość, jaką stanowi środowisko naturalne. Jego niszczenie to grzech.

Opr. na podst.:

Ks. Jan Grzesica: Ochrona środowiska naturalnego człowieka, Katowice 1993

W KRZYWYM Ziemię tylko wypożyczyliśmy od naszych dzieci

ZWIERCIADLE

Z historii diecezji katowickiej - część V

Pierwsi katowiccy biskupi ordynariusze mieli znakomitych współpracowników, kapłanów. Pośród nich ważną rolę pełnił ks. Teofil Bromboszcz, powołany do pracy i obdarzony zaufaniem przez biskupa Augusta Hlonda, krótko współpracujący z biskupem Lisieckim i mianowany biskupem sufraganiem za czasów bpa Stanisława Adamskiego.

Urodził się 25 kwietnia 1886 we wsi Ligota, obecnie dzielnicy Katowic w rodzinie Michała i Franciszki, jako dziewiąte z dziesięciorga ich dzieci. Nauki pobierał w Ligocie, Pszczynie i w Królewskim Gimnazjum Klasycznym w Gliwicach, gdzie w 1908 r. zdał maturę. W latach 1908-12 studiował teologię na Uniwersytecie Wrocławskim. W tym czasie działał w polskich tajnych organizacjach młodzieżowych. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1912 r. we Wrocławiu, a Mszę św. prymicyjną odprawił w Mikołowie. Na pierwszą placówkę duszpasterską skierowano go do Szczecina. Po wybuchu I wojny światowej w 1914 roku zgłosił się do służby wojskowej. Jako kapelan wojskowy wykazywał szczególną troskę o żołnierzy Polaków wcielonych do armii niemieckiej. Po powrocie z frontu objął probostwo garnizonu wojskowego w Toruniu, gdzie w 1918 r. roku obronił pracę doktorską z zakresu biblistyki. Wkrótce został redaktorem „Posłańca Niedzielnego” i wikariuszem w Katedrze św. Jana Chrzciciela we Wrocławiu. Zaangażowanie ks. Bromboszcza w polski ruch narodowy i duszpasterstwo Polaków było przyczyną zadenuncjonowania ks. Bromboszcza u władz kościelnych przez niemieckie służby wywiadowcze i przeniesienia go do Mikołowa. Jesienią 1920 r. powierzono mu parafię w podrybnickich Ornowicach, w której szybko zreorganizował życie parafialne, dokonał remontu kościoła, przeprowadził budowę klasztoru Sióstr Służebniczek oraz stworzył warunki do zamieszkania dla nauczycieli spoza Śląska. Był inicjatorem usypania Kopca Wolności, zniszczonego podczas II wojny światowej.

Zaangażował się w sprawę organizacji plebiscytu na Górnym Śląsku. Następnie przeszedł do Administracji Apostolskiej dla Śląska Polskiego. Był m.in. okręgowym opiekunem Związku Powstańców Śląskich.

W 1926 r. papież Pius XI mianował go prałatem. A gdy pierwszy biskup katowicki August Hlond został prymasem Polski, ks. Bromboszcz sprawował przez miesiąc urząd wikariusza kapitulnego diecezji katowickiej. W tym czasie Związek Niemieckich Katolików w Polsce zgłosił w Stolicy Apostolskiej protest, by nie powoływano go na biskupstwo katowickie z powodu jego propolskiej działalności.

Jako wikariusz generalny diecezji podjął szereg działań: zakupił grunt pod budowę katowickiej katedry oraz majątek Kokoszyce dla przyszłego ośrodka rekolekcyjnego. Był także pomysłodawcą i współzałożycielem Księgarni i Drukarni

Katolickiej, odpowiadał za budowę gmachu Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie, a w Tarnowskich Górach współzałożył konwikt biskupi dla młodzieży szkół średnich pochodzącej z odległych miejscowości.

W 1927 r. został przeniesiony i mianowany przez bpa Lisieckiego proboszczem parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Mysłowicach. Przeprowadził tam remont trzech należących do parafii kościołów, zakupił dzwony, przyczynił się do kupna starej synagogi i przeznaczenia jej na Katolicki Dom Ludowy oraz utworzył sierociniec, który oddał pod opiekę salezjanów. Był także opiekunem emigrantów wyjeżdżających na Zachód za pośrednictwem myślowickiej stacji emigracyjnej.

W styczniu 1933 r. został kanonikiem Kapituły Katedralnej, w tym czasie podjął się opracowania katechizmu dla diecezji katowickiej oraz podręcznika historii biblijnej. W marcu 1934 r. bullą papieską został mianowany pierwszym katowickim biskupem sufraganiem. Sakrę biskupią otrzymał w czerwcu z rąk bpa Stanisława Adamskiego w kościele NSP Jezusa w Mysłowicach, gdzie jako biskup pozostał nadal proboszczem. W swoim herbie umieścił głowę św. Jana Chrzciciela, znajdującą się również w herbie Mysłowic. Jako hasło biskupie obrał zawołanie: „Serviam – Chcę służyć”. Ks. biskup Teofil Bromboszcz był bliskim współpracownikiem trzech pierwszych katowickich biskupów ordynariuszy: Hlonda, Lisieckiego i Adamskiego, przeprowadził konkurs na kształt architektoniczny katowickiej katedry, pozostawił także po sobie liczne prace teologiczne.

Zmarł 12 stycznia 1937 po latach zmagania się z chorobą nowotworową, w wieku zaledwie 61 lat. Pochowany został w pełniącym wówczas funkcję katedry kościele Św. Apostołów Piotra i Pawła. W homilii pogrzebowej ks. biskup

Gawlina powiedział o biskupie sufraganie Teofilu Bromboszczu: Był otwarty i szczerzy, szedł równym krokiem z biskupem swoim, nie rezerwując sobie żadnych korzyści, żadnych aspiracji egoistycznych. Gardził zapłatą, przywilejami, protekcją.

To mało znana postać, która przyczyniła się do tworzenia i umacniania naszej diecezji, naszego lokalnego Kościoła. Ks. bp Teofil Bromboszcz był człowiekiem, którego postawę wytyczyła religijna rodzina, burzliwa historia, przywiązanie do polskości, gruntowna wiedza i zaangażowanie z jakim czynił wszystko, czego się podjął.

opr. WN

Serviam – Chcę służyć

Pieczęć z herbem, na której znajduje się zawołanie z Ewangelii św. Jana 3,30: Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszałem

Pieczęć pochodzi ze zbiorów Archiwum Archidiecezjalnego w Katowicach

Od Niedzieli Palmowej do Zmartwychwstania 2015

Podczas Niedzieli Palmowej i Triduum Paschalnego zdjęcia wykonała Julia Karkowska, która coraz częściej dokumentuje nasze życie parafialne, za co serdecznie jej dziękujemy. Pełną galerię zdjęć młodej fotoreporterki można podziwiać na parafialnej stronie internetowej. [red.]

